

בס"ד

פרידה מאמא / רבקה אלוני

דברים בהלוויה

השם נתן והשם לקח יהיה שם השם מבורך.

זכינו שלאמא היקרה תהיה אריכות ימים, כנראה שעשתה בחייה כיבוד הורים שהשכר עליהם הוא אריכות ימים.

אמא יקרה, תמיד הצדקת דין שמיים. ידעת שבורא עולם הוא היד המכוונת של כל אחד ואחת. כל מה שקורה זה בא מאותו יתברך.

לא היו לך תלונות, לא שמענו טענות מפיד, אפילו במצבים קשים שעברנו בחיים.

הייתה לך הכרת הטוב, היה חשוב לך לתת צדקה לנזקקים ולהכנסת כלה. אהבת להדליק נרות שבת.

כל כך אהבת את התמונה של בית המקדש, שיש לי בבית, שבעזרת השם גם את תזכי להיות חלק ממנו. אהבת מאוד את כל המשפחה.

במסירות נפש, אפילו כשכבר היה לך קשה, באתם - את ואבא, לבקר את שמחה, שהיא כל כך אהבה אותך וקראה לך תמיד סבתוש.

אמא יקרה, תתפללי עליה ועלינו, מהמקום שאת נמצאת, קרוב לכיסא הכבוד, שיהיו בשורות טובות, כמו שהיית אומרת לי באידיש.

נשתדל כולנו ללכת בדרך הטובה שחינכת אותנו.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

רבקה כותבת עוד על אמה האהובה:

ב"ה

אמא אהובה,

ממך למדתי להאמין באמונה תמימה בקב"ה.

היית תמיד מאוד רוחנית. הייתה לך חוכמת חיים

ותמיד היית מוסרת מסרים עם פיתגמים באידיש.

היית רעיה למופת לאבא. באישפוז האחרון,

בבית רפואה בעפולה, הצוות התפלא איזה

חיבור, דאגה ואהבה יש ביניכם. תמיד דאגת

לילדים והנכדים, והתפללת עלינו.

החזקת בית נעים ומסודר, שתמיד היה פתוח

לכולם. תמיד מצאנו אצלך אוזן קשבת. היית

אשת שיחה מעניינת.

הייתה לך אמונה חזקה בצדיקים. אהבת את

המסורת של עם ישראל - את סיפורי התנ"ך,

להדליק נרות שבת וחג. הייתה לך מידה של

חסד, ותמיד תרמת לנזקקים.

תמיד רצית לחזור הביתה, אם זה לבית בברזיל, ואם זה לבית בקיבוץ. גם לאחרונה, כשנאלצת להיות בבית הדר, רצית מאוד לחזור הביתה. הבית היה בשבילך הדבר הכי חשוב. בסופו של דבר הקב"ה לקח אותך לבית האמיתי, שהעולם הזה הוא רק פרוזדור אליו. אני מאמינה באמונה שלימה שהגאולה ממש קרובה ויקוים הפסוק "הקיצו ורננו שוכני עפר" ואת בתוכם.

אוהבות המון ותמיד - רבקה ושמחה

